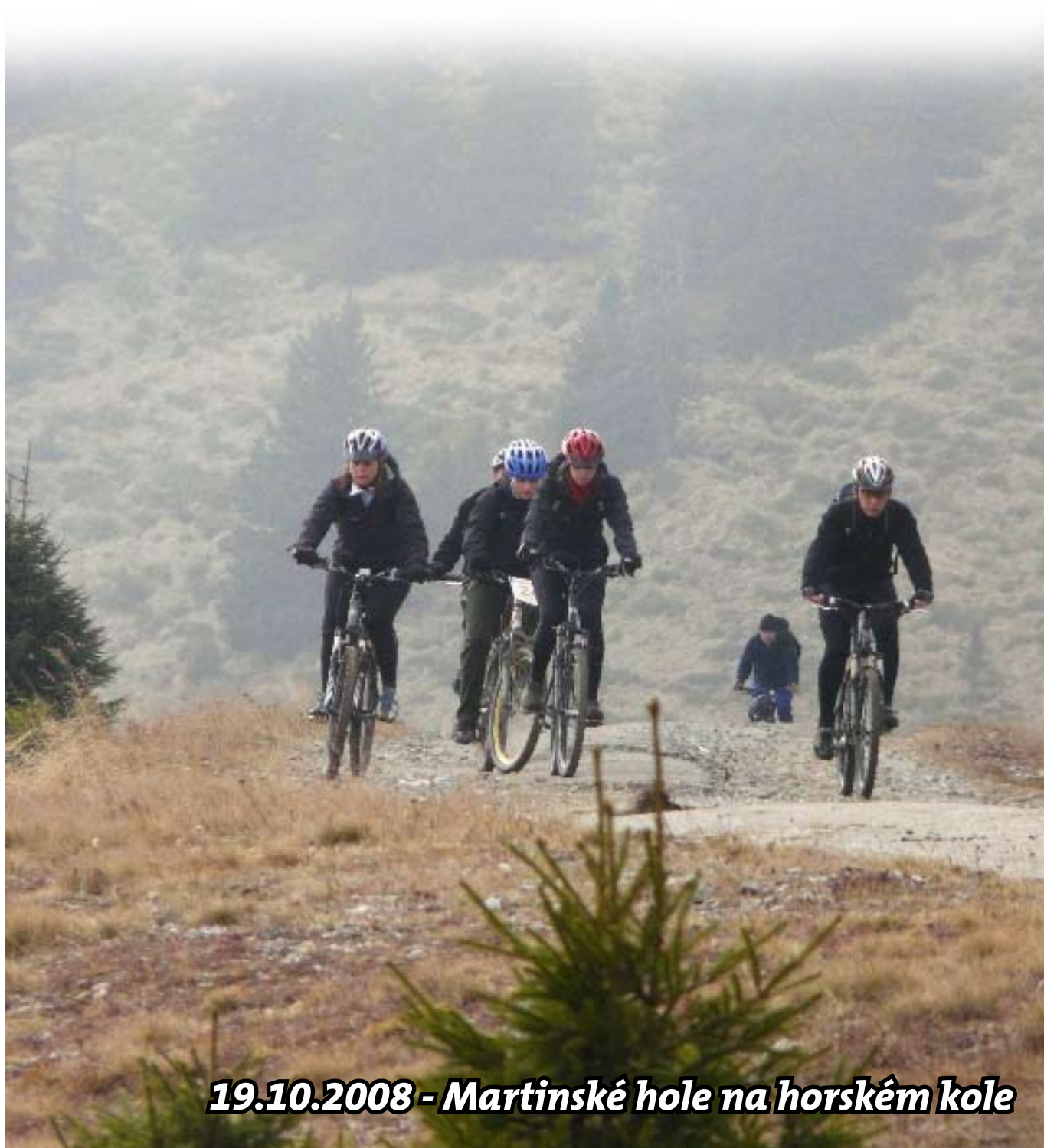

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 99 vydáno pro vnitřní potřebu - 4.listopadu 2008, nákladem 55 výtisků

www.SESTKA.eu

19.10.2008 - Martinské hole na horském kole

Podařilo se zajistit prvních 11.000 Kč na materiál pro vstupní bránu do DBCB. Na jaře bychom chtěli začít s budováním. První peníze na materiál získáme od Skautské nadace Jaroslava Foglara. Práci na „bráně“ si dodáme vlastní :-). Více informací o „bráně“ si přečteš uvnitř ŠESTÁKU.

Oddílová rada pověřila vedením Šneků Pavuka, protože dosavadní rádce nebyl schopen splnit žádný ze svých slibů, který dal - například přijít na oddílovou radu a tam se dohodnout.

Na oddílových internetových stránkách www.sestka.eu se 21.9.2008 objevila nabídka pro registrované členy 6.K nebo 6.OS „k mání jsou 2 inkoustové tiskárny a nemusíš za ně zaplatit ani korunu ...“. A tak inkoustové tiskárny za více než desítku tisíc korun během 3 dnů změnily majitele :-). Vypadá to, že se skutečně vyplatí pravidelně sledovat NOVINKY na www.sestka.eu :-)

Od pátku 10.10. do neděle 12.10.2008 jednala v DBCB Výkonná rada Junáka - organizace, ke které ŠESTKA přísluší. Zajímavé na tomto jednání bylo i to, že se jej účastnilo i vedení Skauta ze Slovenské republiky. Vedení oddílu členy výkonné rady vítalo a každému předali malý dáreček jménem ŠESTKY. Irča, která spolu s Anitou podává za oddíl žádosti o dotace a granty, využila této příležitosti, aby hlavnímu ekonomovi Junáka předala na poslední chvíli žádost o dotaci na oddílovou prázdninovou zahraniční expedici - plavbu na plachetnici z Černé hory do Itálie.

Už dlouho se připravuje článek o našem oddíle, který chceme dostat na dvojstranu celobarevného časopisu SKAUT-JUNÁK. Rádi bychom, aby v rubrice TO JSME MY představili ŠESTKA - KATEŘINICE. Je navybíráno zatím 160 nejpovedenějších oddílových fotek, ze kterých musíme vybrat maximálně 16 těch opravdu TOP. A taky je nutno vypilovat samotný text článku - například navybírat ty opravdu nejpovedenější oddílové výroky a citace současných členů oddílu o ŠESTCE.

Ze 3. na 4. října 2008 Radim, Denis, Pavuk, Medvěd, Máta, Citlivka, Barča, Dita a Fialka založili RS klub. Domluvili se, že budou pořádat pravidelné schůzky, budou se účastnit a pomáhat na oddílových akcích, budou pořádat vlastní akce, atd... První akce byla na Hawaii 25. – 27.10.2008. RS mají vlastní stránky www.rs6k.kvalitne.cz, které vytvořil Pavuk.

Na každé listopadové oddílovce bude možnost zakoupit si oddílové tričko. Pokud budete mít zájem stačí dojít na kteroukoli oddílovku, vzít si s sebou 130,-Kč a nové, pěkné oddílové triko bude vaše.

Letošní Vánoční Akademii mají u nás na starosti rádci družinek. Proto prosíme každého, kdo má nějaký nápad, jak by měla vypadat letošní oddílová scénka nebo dárek, ať se ozve některému z rádců.

Na první listopadové radě 2.11.2008 byla vyhlášena tajná činnost, velice se těšíme, co družinky letos vyrobí. Svůj výtvar každý družinka představí na Dárečkových Vánocích 23.12.2008

Dne 1.11.2008 se konala inventura materiálu, který spravuje ŠESTKA. Střediskový správce Miky si přijel do naší klubovny kontrolovat všechn materiál, který máme v klubovně a na půdě uložený. A tak se po dlouhém čase pohromadě vyskytly vedle sebe všechna lana, karabiny, kuličkovky, vysílačky, sekery, stany, pálavy, pádla, vesty, přilby, sněžné lopaty, gps navigace, sněžnice Některé věci se nepodařilo snést do klubovny, ale ty jsou u Mirisa a ten nebyl v době inventury k zastižení :-)

Narozeniny **v listopadu a prosinci**

Sluně 2.11.2002, Adam J. - 17.11.1998,
Čikita - 30.11.1997

Opica - 12.12.1996, Zuzka R. – 27.12.1994,
Kateřina H. – 30.12.1999

Staň se textařem oddílové písničky

Už jen nejstarší členové oddílu pamatují, když ŠESTKA v roce 1997 na střediskové Vánoční akademii zapělila zpěvem vlastní písničky "Nám sa všecko zadaří - ŠESTKA - córka, ogaři ...". Písnička byla originální v tom, že každý člen oddílu si v ní zazpíval jednu sloku, kterou se divákům představil.

Říkajů mně Dazule, ty máš IQ na nule.

A já na to nic nedbám, já si radši zazpívám:

R: Nám sa všecko zadaří, ŠESTKA - córky ogaři

Já su matka vlčice, znajů mňa celé Kačice,
blížíme sa k hetriku, nosím ŠESTKU na triku

Protože jsme jako ŠESTKA už dlouho nic nenazpívali, vznikl plán, abychom se pokusili společnými silami opět něco originálního nahrát a nazpívat. A protože tahle první oddílová písnička nebyla nikdy pořádně natočena, padla volba na ni. Ale po 10 letech jsou v oddíle jiní členové než v roce 1998 a tak by bylo vhodné text písničky aktualizovat, aby si opravdu každý z dnešních ŠESTKAŘŮ mohl nazpívat právě tu svoji sloku. Například na expedici v rumunských horách vznikl trefný originální rým:

Já su Medvěd v podmínce, vděčím za to mamince.

A já Vápno, jeho kamarád - reparát mám také rád.

Písničku "Nám sa všecko zadaří" bychom chtěli nazpívat v domácím kateřinickém studiu "NA HŮŘE" **poslední týden v listopadu nebo první týden v prosinci 2008. Nahrávání se uskuteční po družinách - každý den bude nahrávat jedna družina.** Nazpívat sloku si může opravdu každý - vůbec nezáleží na tom, že si třeba o sobě myslí, že neumí zpívat. Mistr zvuku a dramaturg s tím už něco provede :-)

Tímto tedy vyzýváme všechny, kteří mají smysl pro verš a rytmus, aby se pokusili napsat neomezený počet slok, které budou trefné, snad i trochu vtipné a hlavně originální. Nejvyšší textařská komise ve složená Radek a Dazul, pak z dodaných textů vybere ty nejlepší, v případě potřeby je trochu upraví (aby pasovaly na rytmus a melodii) a seřadí je do finálního textu. **Texty posílejte na adresu drabek@lachim.cz nejpozději do 17. listopadu 2008.**

Každý, jehož text (nebo jen část) bude zařazen do oddílové písničky získá:

* speciální černé tričko s nápisem Dobrepisne.cz

* stane se oficiálním spoluautorem textu písničky

* nahrávka s jeho textem bude umístěna na www.sestka.eu a www.dobrepisne.cz odkud si ji bude moct kdokoli volně stáhnout

* CD s poloprofesionální nahrávkou této písničky

* oprávněný pocit, že se podílel na výrobě skvělého oddílového videoklipu

Naposledy jsme nahráli a nazpívali písničku "I po těch letech přáteli" - písničkové přání k novému premiéru na střediskové Vánoční akademii 2005.

roku, která měla

Kdoví?

Jednou jeden mladík chytil divokého koně. Postavil mu ohradu před domem svého otce. Ten na to nic neříkal. Všichni vesničané se seběhli, obdivovali koně, spínali ruce a opakovali: „Ty máš ale štěstí!“ „Kdoví?“ zněla otcova odpověď.

Syn chtěl nádherného hřebce zkrotit. Snažil se mu upevnit na záda sedlo, ale nepodařilo se to, a tak se odvážil na neosedlaného koně vyskočit. Kůň se však vzepjal, mladík spadl na zem a zlomil si pravou nohu. Vesničané vyčítali otci: „Chtít si nechat takového bujného a divokého hřebce, který by ti kopytem mohl prokopnout ohradu, chýši, ne-li rovnou hlavu, je úplný nesmysl. Tvůj syn je teď chromý. Přestane vůbec kulhat? Takové neštěstí!“ Otec odpověděl: „Kdoví?“

Vesničany jeho odpověď pobouřila a pomysleli si, že mu na synovi nezáleží.

Tou dobou vyhlásil sousední vladař království válku. Verbíři obíhali všechny vesnice i chýše na samotách a z úřední moci odváděli zdravé mladíky na vojnu. Jedině kulhavý mladík zůstal doma s otcem. Vesničané, jejichž synové museli do války, říkali:

„Ty máš ale štěstí, že si tvůj syn zlomil nohu! Zůstal doma a nehrozí mu, že by ve dvaceti letech položil život za to, že se dva králové mezi sebou hádají!“

Otec znovu opakoval: „Kdoví?“

Hřebec dlouho nevydržel bez svého stáda. Prolomil ohradu a utekl. Synové vesničanů se vrátili z bitev se spoustou peněz, velkou slávou a bohatou kořistí. Šťastní rodiče litovali muže, jehož syn nebyl odveden: „Tobě se štěstí skutečně vyhýbá, koně nemáš, syn ti kulhá a nepřinesl peníze ani kořist, aby přilepšil rodině.“

Muž kývl hlavou a pravil tiše: „Kdoví?“

Druhý den ráno se hřebec vrátil a sním padesát koní, kteří byli stejně nádherní jako on. Vběhli do ohrady a tam zůstali klidně stát. Vybrali si své pány, stačilo jen zavřít vrata.

„Viděli jste ten zázrak?“ záviděli vyjevení vesničané. „Našemu sousedovi žehnají bohové. Ten má ale štěstí!“

Muž na to odpovídal stále stejně: „Kdoví?“

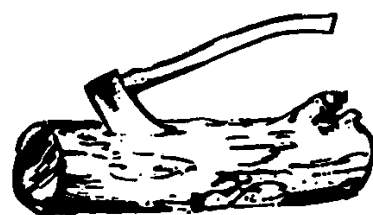

Přátelství je jako plot

Žil jednou jeden malý chlapec, který měl velmi špatnou povahu. Otec mu dal pytlík hřebíků a řekl mu, že vždy, když se rozlobí, ať zatluče jeden hřebík do plotu vzadu za domem. První den chlapec zatloukl do plotu 37 hřebíků. Za několik týdnů se naučil kontrolovat svůj hněv a počet zatlučených hřebíků se postupně snižoval.

Zjistil, že je jednodušší ovládat zlost, než zatlučet hřebíky do plotu. Nakonec přišel ten den, kdy se chlapec ani jednou nerozzlobil. Řekl to otcí a ten mu navrhl, aby teď chlapec vytahoval vždy jeden hřebík, když se za celý den ani jednou nerozhněvá.

Dny mýjely a chlapec po čase mohl říct otcí, že v plote nezůstal ani jeden hřebík. Tehdy vzal otec chlapce za ruku a zavedl ho k plotu.

Tam mu řekl: „Udělal jsi dobře, chlapče, ale podívej se na ty díry v plotě. Ten plot už nikdy nebude takový, jaký byl. Když řekneš něco ve zlosti, tak to zanechá právě takové jizvy. Jako když zabodneš do člověka nůž a vytáhneš ho. Nezáleží na tom, kolikrát řekneš lituji, rána stále zůstává. Rána způsobená slovem bolí stejně, jako fyzicky úder. Přátelé jsou vlastně velmi vzácné drahokamy. Rozveselují tě a podporují ve všem. Vypoślechnou tě, když máš starosti, pochválí tě a vždy jsou ochotni ti otevřít své srdce.“

Opravdová víra

Nepršelo, a tak pole byla dohněda vyprahlá, a obilí z nedostatku vláhy polehávalo. Lidé byli znepokojení a podráždění a pátrali po obloze ve snaze najít jakékoli znamení nadcházející úlevy. Dny vystřídaly neplodné týdny. Déšť stále nepřicházel.

Duchovní z místních církví vyhlásili hodinu pro modlitby, která měla proběhnout na náměstí hned tuto sobotu. Požadovali, aby si každý s sebou přinesl nějaký předmět spjatý s vírou.

V určenou sobotu v pravé poledne obyvatelé města nastoupili jako jeden muž, náměstí se zaplnilo úzkostnými tvářemi s nadějí v srdcích. Duchovní byli dojati při pohledu na rozličné předměty, které modlíci tiskli v dlaních - svaté knížky, kříže, růžence.

Když hodina modliteb vypršela, spustil se, jakoby mávnutím kouzelného proutku, jemný déšť. Dav provolával slávu a lidé vysoko pozvedávali své poklady, aby vyjádřili vděčnost a chválu. Uprostřed zástupu čněl jeden symbol víry, který poněkud zastiňoval ty ostatní: malé, asi devítileté děcko si přineslo deštník.

*Za všechna svá vítězství vděčím bohům, kteří postihli mé nepřátele zbabělostí a hloupostí.
- Alexandr Makedonský Veliký -*

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Dazul) Většina starších členů oddílu obdržela zvadlo na oslavu Fialčiny plnoletosti. Velkou slávu se rozhodla uspořádat na oddílovém srubu v Dinoticách. Už dávno před 17:00 se tam srocovaly davy. Úderem páté hodiny proběhlo hromadné blahopřání naší oslavenkyni - byla zahrnuta květy, dary a polibky. Protože stoly ve srubu se prohýbaly pod tíhou

dobrot, Fialka nás několikrát neprozřetelně pobídla, abychom to zlikvidovali. A tak jsme se do toho dali.

Naše dílo zkázy ale nebylo dokonáno brzy - dobroty nad námi dlouho vítězily :-)

Hosté ze srubu odjížděli od sobotního večera až do nedělního rána. Každý ze zúčastněných byl moc rád, že mohl být oslavám přítomen.

(Leňa) V pátek 17.10.2008 jako obvykle byla Oddílovka. Na starost ju měl Radim. Bylo nás tam poměrně dost, takže jsme mohli hrát všelijaké hry.

Nejdřív jsme zahájili pokřikem a začli jsme luštit sudoku (moc nám to nešlo =) a pak sme museli napsat deset skautských pravidel.

Když nás tam bylo deset (Fialka, Radim, Lucka,

Verča, Marťa, Andrejka, Beruška, Honza (Aladin), Luky a já), tak jsme sa rozdělili na dvě skupinky. Nejdřív jsme šli hrát hru s freesbee. Jedna skupinka musela to freesbee odhodit daleko od druhé skupinky a jak to freesbee ta skupinka vzala tak si ho musela podávat mezi nohama a nad hlavu. A pak jak to freesbee ta skupina zahodí, tak musí jeden utékat kolem těch lidí v jeho skupině....no prostě měli ste tam být =)

Pak jsme šli zase do klubovny a tam jsme hráli na fotografie asi do půl sedmé. Oddílovku jsme ukončili opět pokřikem a šli jsme domů. (=

Tvrdí se, že plavání podporuje držení těla a ladné pohyby, ale všimli jste si někdy, jak chodí kachna?
- Woody Allen -

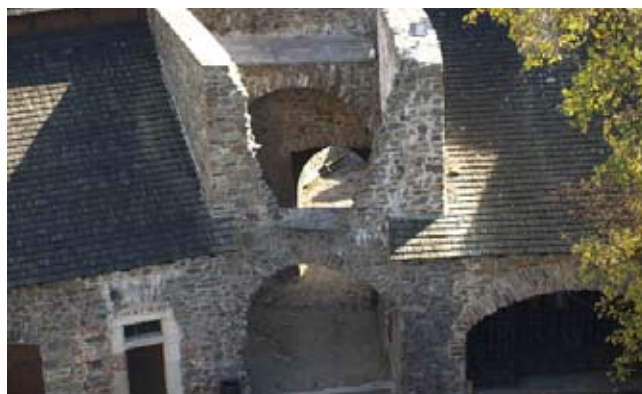

18.10.2008

Výprava na Helfštýn

(Leňa) Po oddílovce, která byla 17.10. byla oddílová výprava na Helfštýn. Bylo nás tam málo, asi tak pět se psem šest (Radim, Fialka, Katka se Snoopym, Lukáš a já). Jeli jsme autobusem do Ratiboře a tam jsme čekali asi 20min. Pak přijel bus, my jsme nastoupili a jeli na Vsetín na vlak. nádraží. Fialka zakoupila jízdenky a jelo se. Nasedli jsme do vlaku a tam nás Fialka rozdělila na dvě skupiny. Já jsem byla s Katkou a Lukáš s Radimem. Museli jsme vymyslet co nejvíc pohádek nebo filmů, kde byl hrad. No samozřejmě vyhráli ogaři. Pak jsme vystoupili z vlaku a šli jsme na Helfštýn. Nejdřív jsme věděli kam jít, ale pak se Katka zeptala nějaké paní kudy na hrad. Fialka vymyslela hru, že řekne třeba: „Letí sokol s dvěma rukama, jednu hlavu a jednu nohu.“ No je to úplně tam samá hra jak hlava, ruka, noha nebo jak sa to menuje akorát že sme to hráli venku ne v klubovně.. Šli sme hoodně kilometrů, a po cestě jsme hráli moc her např. slovní fotbal nebo tichu poštu. Dorazili jsme na ten hrad, pak jsme posvětili a šli dovnitř. Prohlédli jsme ho, ale nejdřív jsme šli na tu věž tam. Fialka všechno vyfotila a pak jak jsme Helfštýn prošli, sedli jsme si na lavičku, kde jsme museli roztřídit pohádkové postavy,

které k sobě patří. Poté jsme udělali papírek s hradem Helf. a podepsali se na něho. I Snoopy se podepsal. Za všechny ty úkoly nám Fialka dávala body. Sešli jsme z kopce a šli zase na vlak. nádr. Tam jsme čekali na vlak asi hodku a během té hodky jsme hráli aktivity. Všeci co byli v čekárně se na nás dívali pak jsme nastoupili do vlaku a tam jsme v aktivity pokračovali. Vystoupili jsme v Jablůnce a z tam jsme šli na autobusovou zastávku. Tam jsme zjistili, že žádný autobus nejede, tak Katka volala její mamce, ať pro nás přijede. Přijela a jeli jsme dom. Nejdřív ale musela jet paní Zbranková do Hošťálkové, aby tam dovezla Lukyho a pak dovezla kačičany.

19.10.2008

Martinské hole na horském kole

(Anita) V 5:30 mi zvoní mobil, první jsem trocha zmatená, jestli jako jdu už do práce nebo co... V 6:00 Irča, Dazul a Milan vyjíždí z Kateřinic, přibírají Mirisa, Radima, mě, Luďka, Pípu a na Vsetíně pak Jiříka. V autě pak plánujeme trasu kudy vlastně na tom kole pojedeme, byla jsem psychicky nachystaná tak na 70 km, ale pak z toho vzdušnou čarou na mapě vylezlo tak 15 km. Což bylo pozitivní :-))

Vyjeli jsme nahoru, vyložily se kola a Dazul s Milanem vezli auto ke Střečnu. My mezitím zašli na káčo páč venku byla ještě docela kosa. Vyšlapeme na vršek sjezdovek, výhled zatím žádný akorát do mraku, pěšinka úzka (občas se zachytávají pedály o její okraj), sem tam bahenka, namráza.. Občas mi teda dělá problém udržet v pěšince rovnováhu, při sjezdech brzdím i očima, jednak mám docela

sjeté špalky a v tom bahenku a na kluzkých kamenech to nebrzdí tak jak bych chtěla.

Chvilku jedeme, šlapeme při kole, neseme či tlačíme. Na Minčolu dáme sváču a tam taky potkáváme další cyklisty.

Pak začíná úsek, kdy Irča téměř neustále odhazuje kolo v dále. Nejdřív teda zapadla do díry, první to vypadalo, že udělá skoro stojku, ale pak z toho byl žabí skok. No, a pak občas odletěla do kosodřeviny a na zem. Výsledkem toho je tuším 10 - 15 modřin. Já mám jenom dvě a otřesenou hlavu, protože jsem si nevšimla, že mám v cestě větev a přímo jsem se majzla do hlavy, secvakly zuby a zatmělo se před očima, ale přilba to pojistila.

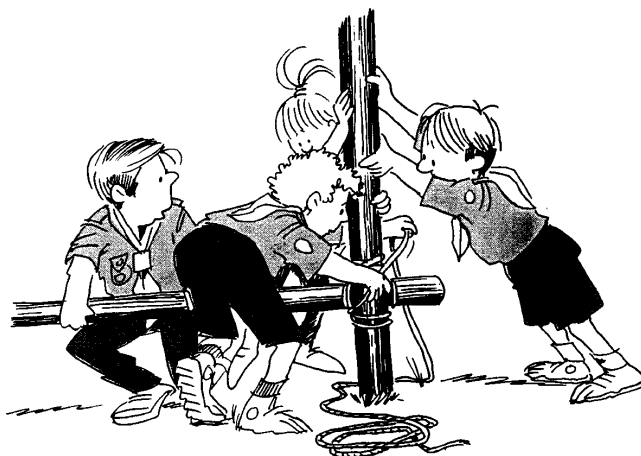
Náš vélet pak zakončíme u Střečna v Penziónu u Irči. (se ani nepochválila, že má na Slovensku hospodu:-)), dle toho nám taky pak poručila..).

(Fialka) Je zhruba 4. vyučovací hodina přichází mi sms od Radima, jestli bych nechtěla jet s ním a Dazulem ke Scampovi na poradu o bráně do DBCB. Po trošku delší domluvě, díky mojemu seknutí myšlení, jsem se domluvila, že jo. Ještě odpoledne jedu do DBCB a tam mám telefon s Dazulem, jestli ještě nemáme tu oddílovou slivovici, tak spěchám domů, cestou potkávám Dazula, jak jede pro Radima a rychle proletím bytem a jdu ven, kde už na mě čekají. Vydáváme se na cestu do Přerova. Cesta je poměrně dlouhá a tak stihneme probrat různé věci od střediska po moji bolest v krku. Přijíždíme už se setměním. Jdeme dál a po přivítání se usazujem kolem stolu, kde už má Scamp nachystaný plán. Začíná vysvětlovat postupně, jak se to má zabetonovat, jak hluboko, atd. A začalo samotné představování brány, po chvílce už konečně chápou, že svislý prvek je to svisle upevněné dřevo (teda jestli to tak vážně je :-)) a velice mě zaujala taková vyskládaná věc na bráně, ke které se ještě Scamp furt nedostal, tak přemýšlím, co to je. Než se k tomu konečně dostane, probereme, jak má být udělaný plot, jak vysoká má být brána, aby to opravdu byla brána a né plot a jestli to nebude vadit stožárům na vlajky. Po chvílce dohadování, že udělat to méně husté by nebyla brána, ale plot, došlo konečně na záhadnou vyskládanou věc. Ten

podivně vyskládaný tvar, byl jakýsi umělecko – funkční prvek nebo – li schránka na dopisy. Mně a myslím si, že i Dazulovi s Radimem se tento prvek líbil. Po chvílce debatování nad postavením brány, jsme došli k tomu, že asi bude lepší, když Scamp přijede do Kačic. Od paní domu jsme dostali ještě skvělý čaj s medovou příchutí, aby se nám lépe debatovalo. Po dodebatování o bráně, jsme se ještě dozvěděli novinky z různých stavebních oblastí a politiky a už jsme museli jet domů. Na zpáteční cestě jsme zase probírali bránu a pak jsme stihli znova i situace v jiných oblastech. Domů jsme dojeli celkem pozdě večer. Jsme strašně ráda, že jsem mohla jet, protože jsem se dozvěděla spousty nových věcí a taky to jak bude vypadat naše nová brána. :-)

(Pípa) Vezmem to naokolo, tam už jsem nebyl ani nepamatuju. Šak jsme za chvíličku v Mikulůvce a do Jablůvky to máme kousek. Tož tak jsme uvažovali, když jsme k večeru odjížděli od Dazulů. Měl jsem v sobě dvě sklenky neuvěřitelně dobrého vína Antré ročník 2007 a tak řídit musela Bobinka. Odpoledne hned jak jsme přijeli tak jsem si nechal osvěžit paměť kudy že se jede. Žádný problém tak jedeme. Vyškrábali jsme se na vršek, to bylo hned, a tady se cesty dělí – do prava tam ne, rovně tam je závora, a vlevo nahoru - to ale Dazul neříkal. Tož jedme vlevo. Do Mikulůvky bysme měli klesat, no ale šak uvidíme. Aha trochu jsme se sekli - jsme na Lazech, tak tady jsem byl naposledy na Commandosu, nebo kdy. Je to v klidu teď už jen dolů a jsme v Mikulůvce. Jedeme, jedeme a poslední paprsky nám ozařují nádhernou krajinu. Když člověk neřídí má možnost vychutnávat okolí a vnímat to, co mu za volantem uniká. A je tu cedule - Podolí. To mi nic neříká, to bude asi před Mikulůvkou taková malá dědinka, že ani na mapě není. Krajina se rozšiřuje, tak široké údolí v těch našich kopcích? No nádhra. Nízká inverzní oblačnost spolu s čadícími komíny vytváří ve

světlech našeho auta neuvěřitelné kousky. Na potkáváčky toho není moc vidět a s dálkovým to není lepší. Tak kde to sakra jsme? Pozor další cedule – Loučka! No asi jsme kousek vedle – Mikulůvku jsme někde prošvihli, ale nechápu kde. Loučka, Loučka to fakt nevím. Uvidíme. Aha křižovatka – tož jedme vlevo. Další cedule Kunovice – a Bystřice pod Hostýnem vlevo 15km? Do háje jsme asi někde jinde, řekl bych že mezi Valmezem a Bystřicí – tak doprava do Kelče. Bobinko – minulý týden jsi chtěla vědět kde je Kelč – tak teď tam budem. No a z tama je kousek do Valmezu a domů. Přijíždíme do Kelče, křižovatka a co nevidíme – cesta na Valmez je zavřená!!! Tož zase vlevo a jedeme. Vlevo tma, vpravo tma a chuchvalce mlhy před náma. Trošku nás zaráží cedule – Hranice 10km. To musí být nějaký vtip. Zase blbě umístěna cedule. Jé Ústí – tak to mi taky nic neříká. No a teď už je to jasné – vidíme Vápenku v Teplicích jak krásně svítí do tmy. Na křižovatce pod most a hurá na Valmez. Ještě že je už tato cesta spravená. Tak fakt to byl kousek – místo nějakých 7km jsme najeli 45km. Příště si asi víno už nedám. Nebo víte co? Nechám si radši nalét tu třetí sklenku.

(Mája - 1.roj) Jsme někde v lese a nevíme kolik je hodin. RS akce začala v sobotu ráno. Na vsetínském nádraží přistupuji do vlaku příjíždějícího od Jablůnky, ve kterém už sedí zbytek účastníků. Než se pořádně stačíme pozdravit už vystupujeme v Lidečku odkud nás čeká pěší cesta až na Hawai. Nemůžu říct, že by jsme šli zrovna co noha nohu mine, ale taky jsme nijak nespěchali :-). Cesta nám zabrala něco přes hodinu a půl a okolo jedenácté už jsme v sobě dokonce měli i brzký oběd, který nám navařil Fanta. A tak jsme se vydali na průzkum okolí, lépe řečeno rovnou do skal a taky na vyhlídku, kde jsme potkali dvojkařky. Chvilku jsme tam poseděli a kochali se výhledem do okolí, nafotili pár fotek a vrátili se zpátky k chatě pro věci na slaňování, které bylo v plánu na odpoledne. Ne, že by mi vadilo pořád chodit z kopce a do kopce, ale mokré listí a šutry zrovna příjemné nebyli a tak sem byla docela ráda, když jsme konečně zakotvili u jedné skály, se které jsme se rozhodli slaňovat. Někteří z nás lezli poprvé, tak chvilku trvalo než jsme se vystřídali. Dokonce nám u toho i svítilo sluníčko. Zmrzlí

a vyhládlí jsme se vrátili do chaty, kde se pak až do večera hráli karty, pexeso, pantomima a hlavně hra jménem Aktivita, u které jsme se nehorázně nasmáli. Víte, jak se řeknou boty s podpatkem jinak? – lyže:o).

Nedělní ráno nás zastihlo o hodinu pozpátku a taky jsme zjistili, že se nějak ztrácí zásoby jídla, a proto se Medvěd, Mátá a Aleš vypravili do okolí sehnat něco k jídlu. My ostatní jsme absolvovali maraton v luštění křížovek a sudoku a tato zábava nám vydržela pěkně dlouho. Během přípravy bramboráků se hrál kent. A tak jsme se najedli ani nevěděli jak. Zhodnotili jsme, že náš prvopočáteční plán jít do skalního města je vzhledem k pokročilé hodině a stmívání prakticky nemožný a tak jsme opět vytáhli naše oblíbené Aktivitu. A pak přišla hra s pantomimou. „Medůza splývá s hladinou, prezident vyhlásil amnestii, sokol vrazil do stromu, elektrikář drží transformátor, a tak dále“, tohle všechno a ještě mnohem víc jsme předváděli. Čas ubíhal rychle a den který trval o hodinu déle pomalu končil, nikoliv ale naše zábava, už nevím kdo měl ten úžasný nápad o hře s posíláním karty, ale všichni jsme

okamžitě souhlasili. Což zapříčinilo další a další výbuchy smíchu. A nakonec večera jsme se opět vrátili k hraní kenta a tak to pokračovalo až do rána :-)

Ráno jsme vstávali už v osm, protože bylo potřeba rychle uklidit chatu. A tak jsme se nasnídali, sbalili uklidili a ještě před odchodem jsme nasekali dřevo, teda bylo to asi tak,

že jeden sekal a ostatní se na něj dívali:o) Nakonec jsme nahodili batohy a vydali se na cestu na vlak, na který jsme jako vždy dobíhali na poslední chvíli. Pak už nezbývalo nic víc než se na Vsetíně rozloučit a doufat, že tohle nebyl poslední víkend, kdy jsem se tolik nasmála.

(Fialka) Drakiáda je jedna z typických oddílových akcí. Spočívá v tom, že každá družinka část ze svého času na družinovce věnuje společné činnosti = stavění, dělání, patlání, ... draka. Snaží se tím o to, aby jejich drak byl nejúspěšnější ve všech disciplínách – krása, dlouhý let, vysoký let, apod. Za svých několikaletých zkušeností vím, že některým družinkám to dá opravdu zabrat. Ale konečně k samotné letošní drakiádě. Konala se nad Radimovým baráčkem a první úkol jsme měli ve skupinkách, nazvala bych to „Jed' trakař, jed'“. Naším úkolem bylo, že jeden ze skupinky nesl draka tu nejcennější věc v tento den a další dva ve stylu trakař šli do kopce po jeho boku. V těchto funkcích jsme se naštěstí mohli střídát, protože jak všichni víme kopce máme na Valašsku pořádné. Na kopci jsme si ještě zahráli speciální hoňku. Potom už došlo na pouštění draků. No nejlépe létaly letos jen ty koupené v obchodě a to jen některé. Někteří draci se tak snažili až se z nich stali akrobati a další dbali na svoji krásu, takže se do nebezpečných kousků nepouštěli. A jak to dopadlo??? Drak od světlušek a vlčat z Kateřiníc po urputném boji vyhrál hlavní cenu a to nejdelší let, drak od Žab vyhrál draka krasavce a drak od Šneků vyhrál, už několik let oblíbenou cenu, drak akrobat. Po vyhlášení už skoro za tmy jsme sešli na hřiště u bytovky a zahráli si hru v kruhu s vyvoláváním písmen (přesně nevím jak se to jmenuje), pak

hru ve družstvech o nejrychlejší polapení šátku na zemi, ruky nohy a nakonec partyzány. Na ty máme s Ditou hodně veselou vzpomínku - jak jsme se zasekly v obrovském keři a pustit se by znamenalo, že se prozradíme. A po dvou kolech partyzánů jsme šli už za tmy domů.

(Tom) Drakiáda se konala u Radima. Vyšli jsme na kopec, kde nám Radim řekl, že ho musíme dohnat. Každá družinka jsme měli udělat trakař a dojít s ním k Fantovi. První tam byli Šneci. Potom se fotili draci a začala soutěž o draka, který nejdéle a nejvýš poletí. Šnekům drak moc nelétal, Světluškám vyletěl nejvýš a proto dostaly 1. cenu. Žaby dostaly 2. za nejkrásnějšího draka, Šneci 3. za nejlepší akrobatické kousky. Potom se šlo na hřiště. Hráli se tam policajti a zloději. Protože už byla tma tak se fakt těžko hledalo, ale nakonec policajti většinu zlodějů našli. Potom se šlo domů.

Natálka, Danko a Miris

(Dazul) Natálka má dneska výročí - je na světě přesně měsíc (viz zpráva v minulém ŠESTÁKU). A protože se má velmi čile k světu, objížděli dnes Miris s Dankou příbuzenstvo a kamarády, aby se se svojí Natálkou Škarpovou pochlubili. Každý si ji chtěl pochopitelně pochovat a pomazlit se s ní

- mimo Martina, který tvrdil, že má strach :-)

Přejeme šťastným rodičům, aby jim malá Natálka dělala jen samou radost :-)

PLÁN AKCÍ - LISTOPAD

7.11. Oddílovka – CASINO - sraz v 16.15 v DBCB, každý si může vyhrát i cenné body do oddílového bodování, které se uzavírá na konci listopadu. S sebou společenské oblečení.

14.11. Oddílovka

15.-17.11. Družinové výpravy

15.-16.11. LANPARTY - pro 14+ v DBCB

21.11. Oddílovka

22.-23.11. RS (info u Fanty)

28.11. Oddílovka – turnaj týmů ve stolním fotbalu - sraz v 16.15 v DBCB.

29.-30.11. Oddílová výprava - na koně.

Odjezd: v sobotu 6:50 autobusem z Kateřinic (jedeme do Francovy Lhoty), v Ratiboři u kina sraz v 7:00. S sebou: 250Kč (jídlo a jízdné, zbytek peněz vrátíme), spacák, karimatku, teplé oblečení, pracovní oblečení, pevné boty, ešus + lžička, pláštěnka, uzlovačka, KPZ, deník + tužka, šátek, ... Návrat: v neděli kolem poledne (ze soboty na neděli přespání v DBCB)

Telefonní číslo 731 134 038 ze kterého tobě nebo tvým rodičům chodí SMS slouží pouze k odesílání SMS, proto na něj prosím neposílejte své dotazy, odpovědi, připomínky, apod. Je to sponzorská SIM, která nám je zapůjčená a není v mobilu - k nám se tedy tyto SMS nebo telefonáty nedostanou. SMS přes sponzorovanou SIM rozesíláme pomocí internetové aplikace. Kontakty, na které můžete směřovat své dotazy, **Fialka** (Lada Kutějová, vůdce oddílu): tel. číslo - **731 519 452**, e- mail – **Laduska@seznam.cz**, ICQ – 436 666 183.

12. SKAUTSKÝ PLES

na vsetínském zámku

se uskuteční v sobotu **14. února 2009**

- lístky bude možno už brzy rezervovat přes **www.skauti.cz**

PLÁN AKCÍ - PROSINEC

5.12. Oddílovka

5.-7.12. Mixem (Praha, pro RS)

12.12. Oddílovka

13.12. Vánoční Akademie střediska (na Vsetíně ve Vatře, bližší info u rádců družin)

19.12. Oddílovka – zopakuj si tradice před Vánocemi. Sraz: 16.15 v DBCB

23.12. Dárečkové Vánoce aneb **každý jsme dárečkem**. Začátek: 15.15 v DBCB. Každý bude mít na těchto oddílových Vánocích kostým dárku, dárkové tašky, mašle, apod.!!! S sebou: dárečky + erární dáreček (= nepopsaný dárek navíc), jídlo pro zvířátka, cukroví, ... Konec: mezi 18.00 – 19.00

28.-30.12.2008 Polárka, tradiční zimní výprava na chalupu Bařinka ve Velkých Karlovicích. S sebou: 100 Kč (zbytek peněz k záloze na jízdné a chatu), spacák, teplé oblečení, náhradní oblečení, pevné boty, hygienické potřeby, přezůvky, KPZ, deník + tužku, šátek, jezdicí prostředek (NĚ SÁNĚ !!!), cukroví, ... Odjezd a návrat upřesníme později, kvůli změně jízdního řádu na začátku prosince. Kdo bude chtít jet na polárku musí do 23.12.2008 odevzdat Fialce zálohu 300Kč!!!

30.12.2008 – 1.1.2009 Silvestr na Bařince (pouze pro zvané!)

LANPARTY
V DBCB 15-16.11.2008

pro všechny od 14ti let
s sebou: vlastní vybavení
(PC, monitor, kabely,...)
přihlášky a více info
u Pavuka (mob. 737269933)

COUNTER STRIKE
WARCRAFT III
FLATOUT 2
A DALŠÍ HRY

Na ŠESTÁKU č.99 se podíleli: Fialka, Lenka, Irča, Dazul, Pavlína Brzáková, Anita, Mája, Martin, Tomáš., Pavuk., P.Joubert. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je ve čtvrtek **27.listopadu 2008**. Příspěvky posílejte na **sestak@skauti.cz**

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na **www.sestka.eu** (sekce ČASOPISY).